

Un tracte, amb testimoni i tot.

Clixé Guàrdia

EL MERCAT DE L'ASCENSIÓ

L'activitat desmesurada que s'acostuma a vestllumar uns dies abans, accentuada sobretot a la vigília, faria preveure als ulls dels profans que s'apropa quelcom d'extraordinari en la vida quieta i normal de la ciutat.

Endinsats en el tràngol excepcional, els que amb més braó cooperen a aquesta agitació, podríem afirmar sense cap mena de dubte que són els comerciants, adalerats a arranjar i engalanar fins al grau màxim els seus mostradors i comerços a fi de fer reeixir els objectes i productes que un bon encert en la seva disposició i un acurat treball d'ornamentació ha de contribuir a fer-los més cobejables als forans que unes hores després han d'acudir a la ciutat amb l'esperó de la joventut i d'un gran devessall de rialles.

Si el trasbals a la ciutat és intens, hem de suposar que a la rodalia, casa per casa, masia per masia, un esquitx d'aquest desenfrè també hi farà presa, transformat en els últims punts que dona la pubilleta al vestit de tons escassos, exprés per a la diada; l'emmidonat de la camisa blanca, legítim orgull del bon hereu, i el planxat impecable del mocador del cap, que la padrina reserva per a les grans solemnitats.

Arriba el dia esperat, el dia de l'Ascensió; l'ofrena que la pubilla de la comarca fa a la seves germanes dels quatre contorns, que totes cofoies cooperen a la festa que més i més ha d'estrènyer els vincles d'apoi mutu que d'anys i anys les uneix talment amb l'afecte d'uns cors humils i ple-tòrics d'estimació.

Ja en trencar l'alba, el xisclar de les rodes de carro, amb l'acompassat picaroleig de les eugues i les estridents botzines dels automòbils que sobressurten de la remor de la riuada humana que tot ho envaeix, donen a comprendre que la ciutat es vestirà de festa, que aquest serà un jorn de grossa solemnitat.

Arreu es respira alegria i joventut. Són colles de noies rosses i brunes que riuen estrepitosament com per a fer-nos participar del goig que les envolta. Es la rialla franca que els hereus d'espardenya blanca i corbata virolada aprofiten per a tirar-los una floreta.

Ençà i enllà, gent i més gent. I calor, molta calor! Es neda en carn humana, emportats per l'empenta constant dels freturosos, que mai no hi manquen. Us criden i us sol·liciten. Ara és l'home del guardapols, que us ofereix la elegant i bonica corbata de moda «a pesseta», o el paquet de fulles d'afaitar que duren una eternitat; el venedor de faixes, empenyat a convèncer-vos que és el que les té de millor qualitat i més bon preu, o el «charlatan» que per tres pessetes us vendrà un moneder de plata «nou de trinca» que val qui sap-lo, i us farà ofrena d'un bitllet de vint-i-cinc... Venedors de fruita, amb unes piles que sembla que no l'hagin d'acabar mai; de pots d'alumini, d'ungüents, de paelles i de terrissa.... Homes amb enfilalls de ciris a la mà que canten la cançó enfadosa de: «ciris a pela!». Negociants de vedells, de porcs, de bous i tota mena de bestiar. Marmanyers i venedors d'aigua de colònia i de novel·les i de vernís per als mobles; galetes, ferro vell, caramels, bacallà, brodat, quincalleria, gorres... I paelles,

